

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Małgorzata Gulczyńska

Sędziowie: SA Jan Futro (spr.), SA Marek Górecki

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) R. w (...)

przeciwko A. M.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 21 listopada 2012 r.

sygn. akt IX Gc 531/11

oddala zażalenie.

Marek Górecki Małgorzata Gulczyńska Jan Futro

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy odrzucił apelację pozwanej od wyroku z dnia 13 marca 2012 r.

W uzasadnieniu wskazał, że pozwana, której odmówiono zwolnienia od kosztów sądowych, wezwana o uiszczenie opłaty od apelacji, nie uczyniła tego w zakreślonym terminie.

Na postanowienie to zażalenie wniosła pozwana, domagając się rozpatrzenia jej apelacji i rozłożenia opłaty sądowej na raty po 200 zł miesięcznie. Treść tego wniosku wskazuje, że w rzeczywistości domaga się ona uchylenia zaskarżonego postanowienia.

W uzasadnieniu wskazała, że nie jest w stanie uiścić żądanej opłaty. Wyrok został wydany na podstawie sfalszowanych dokumentów. Oddalenie jej wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych pozbawi ją prawa do sądu.

Rozpoznając zażalenie Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne.

Kwestia możliwości uiszczenia przez pozwaną opłaty sądowej od apelacji była przedmiotem badania przez Sądy Okręgowy i Apelacyjny. Oba te Sądy uznały, że pozwana jest w stanie ponieść wymagane koszty części opłaty od apelacji. Kwestia ta nie może być, zatem badana w niniejszym postępowaniu. Nie podlega także w niniejszym postępowaniu badaniu zasadność rozstrzygnięcia wyrokiem z dnia 13 marca 2012 r. sporu między stronami.

Przedmiotem rozpoznania może być jedynie rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonym postanowieniu tj. zasadność odrzucenia apelacji pozwanej.

Zgodnie z treścią art. 370 k.p.c. apelacja od której pomimo wezwania nie została uiszczona należna opłata, podlega odrzuceniu.

Pozwana dnia 5 października 2012 r. wezwana została w terminie 7 dni o uiszczenie opłaty i odbiór tego wezwania pokwitowała w dniu 26 października 2012 r. Te datę potwierdził swoim podpisem M. M. (2) a nadto potwierdza ją podpis doręczyciela i pieczęć oddawczego urzędu pocztowego (k.417).

Od tego też dnia rozpoczął bieg siedmiodniowy termin do uiszczenia opłaty, który upłynął dnia 2 listopada 2012 r..

Termin tygodniowy przewidziany wskazanym przepisem, jest terminem ustawowym, którego bieg został jasno określony. Jego początkowym momentem, z którym wiążą się uprawnienia strony, jest doręczenie wezwania. Termin ten jako termin ustawowy, będący terminem zawitym nie może być ani przedłużony ani skrócony. Dotyczące, bowiem tych terminów przepisy ustawy są przepisami bezwzględnie obowiązującymi (*ius cogens*).

Skoro pozwana w tym terminie opłaty nie uiściła, apelacja stosownie do powołanego przepisu podlegała odrzuceniu.

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art.397 § 2 k.p.c. orzekł jak w postanowieniu.

Marek Górecki Małgorzata Gulczyńska Jan Futro